

Luni, 22 octombrie 2012

Nr. 6

WWW.ASTRAFILM.RO

PARAGRAFF

ASTRA FILM
Festival

15-21 OCTOBER 2012

Punctul culminant al celei de-a douăsprezecea ediții Astra Film Sibiu a fost Gala decernării premiilor, deschisă, sâmbătă seara, în acordurile formației Anton Pann. Din peste o mie de documentare înscrise în preselecție, în acest an, au fost distinse opt filme, incluzând și un premiu ex-aequo acordat la secțiunea Student. Juriul, format din Luciano Barisone (directorul Festivalului Internațional de film documentar din Elveția Visions du Réel din Nyon în 2000), Sorin Botoșeanu (Decan al Facultății de film din Universitatea Națională de Artă Teatrală și Cinematografică I.L.Caragiale din București), Hanka Kastelicová (producător executiv al departamentului Film Documentar pentru HBO Europa), René Kubásek (directorul Centrului Ceh), Cristian Nițulescu (membru CA SRTV și consilier management TVR3, fost producător executiv la departamentul de știri al Societății Naționale de Televiziune), Christophe Pomez (consilier pe probleme de cinema și teatru al Ministerului Culturii din Franța, actualul director al Institutului Francez din România, filiala Cluj-Napoca), Cristi Puiu (regizor și scenarist), Michael Stewart (antropolog și director al festivalului de film documentar Open City de la Londra), a hotărât premiile, prezentând pentru fiecare dintre ele o motivație a alegerii.

Marele premiu

„Cântec de leagăn din Phnom Penh“, Pawel Kloc

Motivația juriului: „Filmul trasează portretul complex al unui bărbat a cărui dorință sinceră de a găsi dragostea se lovește de o societate coruptă la scară largă de prostituție. Autorul se plasează în aceeași situație delicată în care se află protagoniștii săi, iar privitorul rămâne cu gustul amar al dezamăgirii în fața realităților vieții. Juriul a fost impresionat de această intensă și dureroasă călătorie la capătul nopții.“

Discursul câștigătorului:

„Juriul a spus deja totul, nu știu ce mai pot adăuga. Vreau doar să mulțumesc pentru invitația de a participa la festival, a fost o experiență minunată, cu un public grozav. Le mulțumesc, nu în ultimul rând, și prietenilor care m-au ajutat la acest film. Nu știu ce să mai adaug, sunt copleșit.“

Secțiunea Student

„Schimburi Cușer“, Iris Zaki

Motivația juriului: „Prin simplitatea procedurii tehnice utilizată – filmare din unghi fix cu încadrare pe recepția unui hotel – Iris Zaki ne livrează felii de viață și momente ale întâlnirii autoarei cu „celălalt“. Conversațiile de la recepție sunt de la cele mai banale, la unele foarte revelatorii pentru percepția și reflecțiile spectatorului. Printr-un montaj abil, autoarea oferă o privire intensă asupra religiei și a vieții.“

Discursul câștigătorului:

„Nu am prea multe de spus, în afară de faptul că apreciez foarte mult că mă aflu aici și că am primit acest premiu. Sunt foarte onorată, ador acest festival, e unul dintre cele mai faine, sunt foarte fericită, vă mulțumesc!“

Secțiunea Student

„Ultima stradă“, Rasmus Sievers, Marina Monsonis

Motivația juriului: „Momente pline de poezie se succed într-o ambianță care combină nostalgia pentru vremurile trecute cu dorința de a reînvia evenimentul. Rasmus Sievers și Marina Monsonis au realizat un documentar amuzant, autentic și profund uman.“

În lipsa co-regizoarei Marina Monsonis, premiul a fost acceptat doar de Rasmus Sievers: „Acest premiu este în egală măsură și al Marinei Monsonis, care nu a putut fi aici în această

seară. Ne bucurăm că am fost primiți atât de bine în lumile oamenilor de pe strada din Barceloneta, fără ei nu ar fi fost posibil acest film, care rămâne ca o mărturie a existenței lor. Mă bucur foarte mult pentru acest premiu, după cinci ani de producție și un an de eșecuri la alte festivaluri, ne motivează să mergem mai departe.“

Secțiunea Eco

„Gone Wild“, Dan Cureau

Motivația juriului: „Filmul prilejuește o experiență antropologică profundă și relevă cu subtilitate fragilitatea mult contestată a ecosistemului nostru. Un film profund cinematic, cu imagini de neuitat din Delta Dunării, evocând sălbăticia și fragilitatea unui loc unde oamenii sunt subordonați puterii naturii.“

Discursul câștigătorului: „În general se mulțumesc unor oameni importanți pentru film, eu aș vrea să mulțumesc cailor... Nu știu cum se spune în limba lor mulțumesc, dar cred că, dacă

mă înclin, așa cum se înclină ei, e suficient... Ne-au făcut pe noi, oamenii, să simțim și să redescoperim ce înseamnă libertate, gustul vieții sălbatice, așa cum ni-l transmit ei nouă. Cred că acest premiu înseamnă o șansă în plus pentru acei cai, care exprimă în modul cel mai frumos și mai poetic ceea ce înseamnă libertate.“

Secțiunea România

„Cheltuieli comune“, Anne Schiltz, Charlotte Grégoire

Motivația juriului: „Pentru inteligența și dragostea cu care s-au apropiat de un subiect mai degrabă lipsit de strălucire, reușind să-i restituie frumusețea și adevărul conținute în momentele fără glorie ale vieții de la bloc, în gesturile banale ale omului de lângă noi, în surâsul aproapelui nostru.“

Discursul câștigătorilor: „Ce surpriză minunată! Atât Charlotte, cât și eu suntem

foarte fericite că am venit la Sibiu să ne prezentăm filmul publicului român. Am vrea să le mulțumim din suflet și oamenilor de la bloc, ei sunt cei care au făcut posibil acest film. Le mulțumim, nu în ultimul rând, și juriului, și publicului de aici, din Sibiu.“

Premiu special acordat de revista Formula AS

„Roșia Montană, un loc la marginea prăpastiei“, Fabian Daub

Motivația juriului: „Revista Formula AS, ce militează de 10 ani pentru salvarea Roșiei Montane, este onorată să premieze un documentar care, prin calitatea sa, prin unghiul obiectiv de abordare, continuă să mențină vie atenția asupra acestei părți a României, care se află într-adevăr la marginea prăpastiei.“

Discursul câștigătorului:

„Ieri nici nu bănuiam că voi primi acest premiu... Am fost foarte surprins de reacția publicului de ieri seară, când s-a aplaudat minute în șir la sfârșitul proiecției, cred că asta spune tot despre film. Vă mulțumesc, Astra Film Festival, pentru ocazia de a ne prezenta filmul în premieră aici.“

Secțiunea Internațional

„Se crede cel mai bun“, Maria Kuhlberg

Motivația juriului: „Urmărind acest film intim și sincer, spectatorul se identifică cu protagoniștii și se simte îndemnat să arunce o privire către relațiile trecute și prezente cu cei care îi populează universul personal.“

Regizoarea Maria Kuhlberg și-a ținut discursul de acceptare a premiului de la distanță, din Suedia, transmitemându-ne o înregistrare video: „Când am primit

mesajul am fost tare fericită, a fost o surpriză minunată, și regret că nu pot fi acolo, alături de voi, dar din păcate îmi este teribil de frică să zbor. Filmul meu este un mesaj despre felul în care experiențele din copilărie ne pot afecta viața adultă, limitându-ne posibilitatea de a lua deciziile cele mai bune și chiar făcându-ne să repetăm, în mod inconștient, greșelile părinților noștri.“

Premiul „Realități românești“, oferit de TVR

„Noosfera“, Artchil Khetagouri, Ileana Stanculescu

Motivația juriului: „Orice deliberare despre iubire naște controverse. A fost și cazul membrilor juriului, care și-au declarat sentimentele pentru mai multe dintre filme. Pentru umorul intrinsec al abordării și pentru o realitate universală, chiar dacă este descoperită în România, pentru subtilitatea portretizării personajelor și pentru o muncă bine făcută, juriul acordă acest premiu filmului Noosfera.“

Discursul câștigătorului:

„Mulțumesc juriului și Festivalului de Film Astra că ne-au invitat, mulțumesc și personajelor din film, domnului profesor și nevestelor sale, toate trei victime ale poveștilor lui despre „noosferă“, dar care îl iubesc în continuare.“

interviu

MICHAEL STEWART

membru al juriului, Categoriile:
Student și Eco CinematogrAFF

„Am avut un singur premiu de acordat, dar am fi putut da trei sau patru“

Au fost multe filme intrate în competiție anul acesta. Ați reușit să le vedeți pe toate?

Am văzut toate filmele din categoriile Student și Eco CinematogrAFF, din al căror juriu am făcut parte.

Cum vi s-au părut acestea, văzute prin prisma experienței dumneavoastră extinse în domeniu, comparate de exemplu cu filmele de la alte festivaluri din acest an?

Filmele din categoria Student sunt fantastice. Selecția de filme per total a fost substanțială, și toate foarte bune, la nivel internațional. Am avut câte un singur premiu de acordat, dar am fi putut da, din punctul meu de vedere, lejer trei sau patru. N-a fost deloc o decizie ușoară. La sfârșit au rămas filme extraordinare care nu au primit recunoașterea pe care o meritau. E păcat. Pe de altă parte, și unii s-ar putea să fie lezați, eco-cinematografia e o idee interesantă, dar filmele studenților, și cred că vorbesc pentru toți cei din juriu aici, au fost cele mai interesante.

Presupun că cele din categoria Eco CinematogrAFF au trenat din punct de vedere artistic, al formei.

Da. Ce am încercat acolo a fost să alegem un film care avea o anumită calitate cinematografică. Care să fi fost mai mult decât o simplă discuție pe teme ecologice, care să fi folosit forma cinematografică pentru a explora ceva mai larg decât... Deci nu doar un film manifest. Ce vreau să spun este că, personal, calitatea jurnalismului în aceste filme mi s-a părut sub-standard. Unii s-au complăcut în a face filme care dau publicului ce vrea acesta să vadă, cu o coloratură ideologică puternică, și calitatea procesului de investigație a avut de suferit. Nu e ceva universal, dar a fost adevărat în unele cazuri – ca filmele de care vorbeam mai devreme, filmele manifest. Oamenii nu investighează ambele părți ale poveștii, din păcate.

Filmele din categoria Student, pe de altă parte, nu au suferit de acest neajuns. Cercetarea e bine făcută, jurnalismul este foarte bun. Au reușit să acopere foarte bine aspectul acesta foarte important al descoperirii a ce se întâmplă de fapt în cazul surprins în film. Acesta mi se pare un lucru foarte important, pentru că nu e deloc bine dacă documentarul făcut nu reușește să ilustreze ceva foarte

adevărat despre lume. De exemplu, „Stremț 89“. Părerea mea e că e cel mai bun film despre revoluție. Surprinde foarte bine situația din

România la momentul respectiv – oarecum haotică, oameni care se îmbătau, aproape împușcându-se, dar din fericire nefăcând-o pentru că acum sunt vecini; dar și schimbarea, pentru că în final a fost vorba de o revoluție. România n-a mai fost aceeași după 1989. Și filmul funcționează, pentru că rea-

lizatorul lui s-a gândit mult timp la ce s-a întâmplat cu adevărat acolo, a documentat bine totul.

Fiecare an e diferit la AFF, dar anul acesta mi s-a părut că a beneficiat de o listă de filme deosebit de bună. O selecție internațională foarte bogată și de foarte bună calitate.

V-ați mai întâlnit cu unele dintre aceste filme și în altă parte, de exemplu la London Open City?

Unele au fost într-adevăr prezente și acolo. Pe altele nu le-am primit, de exemplu ne-a scăpat din vedere „Jerome Jerome“, și regretăm. Dar „Solar Eclipse“, filmul ceh despre Africa, a fost. Un film foarte amuzant, plăcut de urmărit. Important, interesant. Fiecare festival are propriul său ritm, propriile sale cercuri, rețele. De unele filme auzim, de altele nu. Nu văzusem, până săptămâna asta, multe din filmele prezente la Astra, dar am fost plăcut surprins de calitatea lor.

Ați găsit interesant, poate prin prisma antropologului social, faptul că multe dintre filmele ce vizau un anumit subiect ajung să atingă, măcar în treacăt, și latura socială/umană a poveștii?

Da, în special dacă faci un film într-un stil mai degrabă observațional. E oarecum inevitabil, chiar dacă faci un film despre o anumită problemă – „Roșia Montană“ de exemplu – să ajungi, dacă ai ceva valoare ca realizator, să explorezi și relațiile interumane, și să îți explorezi tema principală prin acestea, prin impactul asupra oamenilor. Filmul te conduce singur în această direcție. Filmul de care am vorbit, „Stremț 89“, se axează pe acei oameni, în acel loc și în acea perioadă. Asta reușește cel mai bine să surprindă un documentar.

„Stremț 89“, pe de altă parte, asta își propune de la început să ilustreze. Alte filme pornesc într-o anumită direcție și ajung să atingă și partea socială.

Așa e. Iar în alte cazuri nici nu există un subiect evident – sunt

doar explorări ale condiției umane. „Schimburi cușer“ este un bun exemplu, și mai sunt și altele. „Ultima stradă“, filmul de la categoria Student, nu e un film despre o problemă. Este pur și simplu o pledoarie pentru un timp și un spațiu.

După atâtea ediții la care ați fost deja, cum vi se pare Astra Film Festival 2012, comparat și cu anii anteriori, dar și cu alte festivaluri de profil din Europa?

Extraordinar la acest festival e că nu este un eveniment comercial, e o sărbătoare a filmului, un loc de întâlnire al realizatorilor. E foarte plăcut să vezi atâtea regizori și oameni de film aici anul acesta. Nu e niciodată ușor să determini realizatorii să vină, pentru că au programe încărcate, nu au prea mulți bani, așa că tot respectul și felicitări organizatorilor pentru că au reușit să facă festivalul atât de atractiv. E impresionant, la fel cum e impresionantă însăși menținerea în viață a AFF în condițiile economice dificile actuale. Mai mult, s-a reușit păstrarea și chiar extinderea dimensiunilor festivalului, a evenimentelor periferale – muzica, masterclass-urile, expozițiile. Iar faptul că în aceste condiții economice numărul de vizionări a rămas constant crește valoarea experienței, e o dovadă că oamenii sunt dispuși să plătească pentru a vedea filmele, și că deci a fost o strategie de succes.

Oamenii nu vin din curiozitate, nu intră în sală ca să „vadă ce-o fi acolo“, vin cu un film în minte, își doresc să cadă ceva aume.

Exact, există un angajament al audienței. Și în general, în cei 20 de ani ai festivalului, acesta s-a schimbat, a evoluat – calitatea filmelor, tipurile de discuții, varietatea publicului, faptul că acum există o expunere internațională, și nu mai sunt doar creatorii filmelor, vin oameni din multe alte țări special ca să asiste la festival.

MILTON STĂNESCU

Pawel Kloc

CÂȘTIGĂTORUL

MARELUI PREMIU ASTRA FILM
pentru documentarul
„Phnom Penh Lullaby“

„Nici măcar nu aveam habar că după secțiunea internațională se mai dă un premiu. Am fost pe de-a-ntregul luat prin surprindere, sută la sută. Premiile au fost cu totul și cu totul secrete. Și acesta e un lucru foarte bun. Mă simt foarte onorat de acest premiu, iar motivația juriului e cea mai frumoasă descriere a filmului meu care s-a făcut vreodată. La modul cât se poate de serios. Sunt foarte fericit, mai ales că toate documentarele pe care le-am văzut aici, la Sibiu – în jur de zece, până acum –, au fost, într-adevăr, foarte bune.“

Cântec de leagăn din Phnom Penh

Pawel Kloc, Polonia

Competiție: Internațional

Într-un Phnom Penh răvășit de sărăcie, mizerie și prostituție, doi oameni – Ilan Shickman, un ghicitor în cărți israelian venit în Cambodgia în căutarea unei vieți mai bune, și iubita lui Saran – se chinuie să supraviețuiască, la fel ca orice familie normală. Au două fete, Marie și Jasmine, însă, din cauza sărăciei, sunt nevoiți să o dea pe cea mai mare unei familii adoptive. Tristețea lor e subliniată de o chinuitoare lipsă de afecțiune căreia cei doi se străduiesc din răspuț să îi facă față. Comunicarea dintre ei are diferite bariere, dar cea mai importantă este legată de felul rudimentar în care vorbesc engleza, o limbă

străină pentru ambii și care aproape că devine personaj în film. Imersată în viața lor cotidiană, camera urmărește procesul trist de decădere a acestei familii neobișnuite, forțată de circumstanțele nefaste să se despartă. Proiectat, printre altele, în cadrul festivalurilor Visions du Réel și HotDocs, „Cântec de leagăn din Phnom Penh/ Phnom Penh Lullaby“ a primit premiile „Silver Dragon“ și „Silver Horn“ în cadrul Festivalului Internațional de film din Cracovia (2011), pentru meritul de a fi „utilizat un limbaj expresiv pentru a descrie o luptă neobișnuită pentru iubire și acceptare în mijlocul unor condiții de viață dure“.

ELIZA ZDRU

esențial

Astra Film Festival în cifre

Trei săli de cinema, patru secțiuni în competiție, cinci secțiuni non-competiționale, șapte masterclass-uri, nouă filme pentru copii – la finalul unei săptămâni-maraton AFF, iată câteva statistici care ne oferă imaginea de ansamblu asupra celei de-a douăsprezecea ediții a Festivalului de Film Documentar Astra din Sibiu.

- 46 de filme documentare au fost selectate în acest an pentru programele din afara competiției.
- 54 de filme documentare au participat în cele patru secțiuni ale competiției.
- 71 este numărul țărilor din care s-au înscris la începutul anului filmele pentru preselecție.

- 83 de filme au fost prezentate anul acesta la Astra, fie în premieră națională, fie internațională.
- 100 de filme, mai puțin de 10% dintre cele trimise la festival pentru vizionare, au fost selectate anul acesta pentru a participa în cadrul celor patru secțiuni competiționale și în programele speciale.
- 150 de voluntari au ajutat în acest an echipa de organizare a festivalului; 100 dintre aceștia sunt din Sibiu, ceilalți din restul țării.
- 300 de ore au însumat filmele proiectate în această săptămână în cele trei săli ale Casei de Cultură.
- 1 172 de filme s-au înscris în preselecția festivalului, la începutul acestui an.
- 6 000 de copii au venit să vadă filmele din secțiunea Astra Film Junior.
- 50 000 de persoane vin anual la Festivalul de Film Documentar Astra. Sperăm că și dvs. v-ați aflat printre aceștia.

inedit

Trei întâmplări
de la Astra Film
Festival 2012

► Fostul senator Péter Eckstein-Kovács a pornit joi după-amiază din Cluj pentru a ajunge la Astra Film Sibiu. Cum nu are mașină, a încercat să ajungă la film cu autocarul. Toate biletele de la autocar fiind deja vândute, și cum dl Kovács dorea să nu rateze proiecția documentarului despre Roșia Montană, programat la 19.00, fostul senator a făcut autostopul până la Sibiu. Și a reușit să prindă și proiecția, și întreg weekendul, la festival.

► Dat fiind că proiecțiile AFF au ținut uneori și până la miezul nopții, pentru a putea reîncepe cu forțe noi la 10 dimineața, șeful sălii Marshall a hotărât că e o bătaie de cap în plus să se mai ducă și acasă. Așa că, într-o noapte, s-a culcat în Casa de Cultură, pe o canapea ascunsă în spatele panourilor din foaier.

► Ondrej, un tânăr antropolog venit din Cehia, a hotărât, alături de soția sa japoneză, pasionată și ea de filme antropologice, că banii le vor ajunge pentru a-și cumpăra abonament la festival, dar că vor face economie la capitalul cazare. Prin urmare, Ondrej și soția sa au pus cortul în Dumbrava Sibiului și au locuit acolo toată săptămâna. În fiecare zi, de dimineață, cei doi au revenit în centrul orașului cu autobuzul, pentru a vedea cât mai multe filme la AFF.

interviu

RENÉ KUBÁŠEK

membru al juriului, Categoriile:
Student și Eco CinematogrAFF

„Ce caut într-un film e flerul pentru imagini puternice, care vorbesc de la sine“

Sunteți directorul Centrului Ceh din București, asociat în ultimii ani cu multe evenimente culturale. Cum se încadrează Astra Film Festival în această listă?

În primul rând, mulțumesc. Mă bucur că eforturile noastre nu trec neobservate, dar din păcate, în principal din cauza logisticii și a dimensiunilor reduse ale centrului nostru, majoritatea evenimentelor organizate de noi sunt în București. Dar încercăm să ajungem și în alte orașe ale țării. De aceea ne bucurăm foarte mult că avem ocazia să fim implicați în Astra Film Festival, aici, în Sibiu, și nu numai cu film, ci și cu muzică (Floex și DVA). Mai mult, vom reveni în curând aici cu un spectacol de teatru special, pe 10 noiembrie, la Teatrul Radu Stanca.

Tot la Centru aveți „Documentary Mondays“, așa că îmi imaginez că ați văzut o grămadă de documentare.

Așa e, am văzut multe, dar, știi, dacă iei cultura ca atare, sunt multe lucruri despre care se poate vorbi. E vorba de film, dar e și vorba de muzică, dans, teatru, artă grafică, design, dar dacă e un domeniu în care Republica Cehă chiar are rezultate deosebite, acela ar fi filmul documentar. Sunt mulți documentariști în momentul de față, în fiecare an avem vreo 20 de filme în cinematografe, deci acum suntem un fel de mini imperiu al filmului documentar. De aceea ținem programul. Sunt în principal filme cehe, dar am avut și câteva filme românești, chiar câteva avanpremiere. E mereu plin în sală, și încercăm să avem și discuții după fiecare film, ceea ce e probabil cel mai atractiv. Și oferim și bere Staropramen după fiecare proiecție.

În contextul acesta, cum vi s-au părut filmele de la Astra Film Festival 2012?

Eu am fost în juriul a două categorii, Student și Eco CinematogrAFF, ceea ce înseamnă că nu am văzut nici pe departe toate filmele prezente anul acesta la festival, ca cele de la Internațional sau România, sau cele din afara competiției. După mine, având în vedere că cele Eco sunt filme cu o tematică, și că celelalte sunt filme făcute de studenți, nivelul general a fost unul foarte ridicat. Am avut, toți cei din juriu, pro-

bleme mari în a alege câte un câștigător. Filmele studenților au fost în special deosebit de bune.

Asta pare să fie părerea generală.

Da, sunt bune, și nu doar pentru niște filme făcute de studenți, sunt bune la modul absolut.

Apropo de categorii, cele două la care ați fost repartizat cred că v-au venit ca o mână. Filmele din categoria Student sunt în general pe teme sociale, iar categoria Eco CinematogrAFF – numele vorbește de la sine.

Da, din punct de vedere al subiectelor atinse, au fost pe sufletul meu. Majoritatea filmelor m-au interesat, dacă nu din punct de vedere al formei, al imaginii, măcar prin temă.

Știi că sunteți și fotograf documentarist. Cu ce ochi ați văzut imaginea unora dintre filme?

Da, mă rog. Când nu sunt diplomat, ca acum, tind să spun că sunt fotograf. Dar în nici un caz nu sunt fotograf în adevăratul sens al cuvântului. E cel mai important hobby al meu. Ocazional, când timpul îmi permite, mai am câte o expoziție. Dar în principal nu am timp pentru

așa ceva, din păcate. Mai fac, când și când, niște fotografii, dar nu lucrez la nici un proiect în momentul de față, nici un proiect de fotografie documentară. Pur și simplu nu am timp, programul nu mi-o permite acum.

Păcat. Ce credeți însă despre fotografie, comparată cu filmul, ca mod de exprimare documentară?

Mă întreb de parcă aș fi teoretician. Inima mea e, sigur, la fotografie. Dacă e vorba de film, prefer filmul documentar și într-o oarecare măsură tind să-mi placă mai mult cele cu o calitate fotografică. De exemplu îmi place Wim Wenders foarte mult. De multe ori mi se întâmplă să aflu, după un timp, că vreun realizator de filme documentare care îmi place foarte mult a început ca fotograf. Deci cele două domenii sunt strâns legate. Sunt mulți oameni de film care au început ca fotografi și vice versa. Subconștient, cred că ce caut într-un film e flerul pentru imagini puternice, care vorbesc de la sine, pentru o anumită surprindere a scenelor relevante.

O ultimă întrebare – ați lucrat cu Vaclav Havel. Cum a fost, ce amintiri aveți?

Da, a fost incredibil, și eram tânăr la momentul respectiv. Aveam un pic peste 20 de ani, și destinul mi-a oferit șansa de a lucra îndeaproape cu el și pentru destul de mulți ani. O experiență de genul ăsta te îmbogățește, să cunoști o persoană ca Havel – și nu sunt mulți ca el –, să vezi pe cineva care și-a menținut verticalitatea, a rezistat în condiții de multe ori extrem de dificile. Îmi mulțumesc lui Dumnezeu că fac deja parte dintr-o generație care nu a fost pusă în fața unor decizii dificile. N-am avut niciodată de făcut o alegere grea, cum au făcut cei din timpul războiului, sau din 1968, sau din timpul comunismului, când ori colaborai, ori copiii tăi nu aveau dreptul să meargă la școală. Ce poți să alegi în astfel de condiții? Eu n-a trebuit să fac față unor astfel de situații, și nu știu dacă aș fi avut tăria să mă comport cum a făcut-o Havel, de exemplu, dar faptul că știi că au existat și există astfel de oameni îți dă putere – asta a fost unul dintre lucrurile deosebite, unice, trăite lucrând aproape de el. Poți să pui partea asta în articol, sunt mândru de asta, de faptul că am lucrat cu Havel, noi cehii, în general, suntem mândri că l-am avut.

MILTON STĂNESCU

În culisele Astra Film Sibiu

Logistica AFF

„Fața festivalului pe care o văd invitații este una, cea din spate este alta, mult mai complexă. În spate, există foarte multă muncă, nu doar în această perioadă a festivalului, ci și înainte. Pregătirile încep chiar de când se încheie ediția anterioară. Avem câteva zile de odihnă, de recuperare, după care începem din nou. Se întâmplă și lucruri nepregătite, însă în ceea ce privește partea tehnică a festivalului, se iau măsuri din timp pentru a nu avea surprize. Odată ce festivalul devine, acum, anual, viața va fi și mai antrenantă – nu vom mai avea, practic, timp de respiro.“ **Mircea Nan**, coordonator al logisticii AFF

Ce poți face cu o sticlă de plastic?

Echipa Astra Film Junior a primit anul acesta sute de sticle de plastic, ajunse în containerul pentru reciclare, dar conținutul lor a fost expus în foaierul Casei de Cultură. Acesta fost unul dintre punctele regulamentului concursului de desene și mesaje organizat la ediția din 2012 a Astra Film Junior. După ce au vizionat un film, elevii din clasele primare au primit la plecare câte o sticlă de apă, în care au adus apoi desenele făcute pentru concursul „Ce înseamnă apa pentru tine“. Un lucru similar au făcut și elevii de gimnaziu care au fost la Astra, numai că în cazul lor n-a fost vorba de desene, ci de mesaje care să conțină îndemnuri de a economisi apa.

„Apa“ a fost, de altfel, tema de anul acesta a programului educațional pentru copii și adolescenți Astra Film Junior, creat în 2009.

Cele mai reușite mesaje și desene au fost premiate sâmbătă în cadrul unei gale la care au fost prezenți mare parte dintre copiii ale căror opere au fost declarate câștigătoare, împreună cu profesorii lor. Sponsorii concursului, Bucovina și Editura Corint Junior, au fost darnici, oferind câte patru premii pentru elevii din fiecare an de studiu în cazul claselor primare și câte un premiu pentru fiecare an de studiu la gimnaziu. Nu puteau să rămână nepremiați nici singurul elev din clasa zero care a participat la concurs, nici elevii din clasa a II-a de la Școala „I.L. Caragiale“, care au făcut toți un singur desen mare și au primit pentru acesta un premiu special.

ROBERT BĂLAN

interviu

DUMITRU BUDRALA

directorul festivalului

„Ediția din 2013 va fi plină de lucruri care să te surprindă“

Dumitru Budrala, directorul Astra Film Festival, a urcat pe scenă la Gala decernării premiilor AFF și a mulțumit tuturor partenerilor și susținătorilor festivalului. La petrecerea care a urmat galei, dl. Budrala a vorbit și despre ediția din 2013 – care va fi una specială, deoarece AFF va împlini 20 de ani.

Care sunt concluziile Astra Film Sibiu 2012?

Felicitări, în primul rând, tuturor câștigătorilor, și la cât mai multe filme bune. Le mulțumim tuturor regizorilor de film, și considerăm că toți sunt premiați, dacă ne gândim la faptul că, din 1 200 de filme, fiecare secțiune a selectat aproximativ 10. Mulțumesc și sponsorilor, partenerilor, susținătorilor festivalului și voluntarilor. E o săptămână care a trecut ca o clipă, a fost un adevărat maraton al filmului documentar, în care, împreună, am avut posibilitatea să călătorim, lucru ce nu s-ar fi putut întâmpla fără echipa de aur a Astra Film. La anul se împlinesc 20 de ani, va fi o ediție aniversară, a 13-a ediție Astra Film Festival, la

care cu tot dragul vă așteptăm. Vă mulțumim pentru bucuria pe care ne-ați făcut-o, aflându-vă alături de noi la acest festival.

Ediția de anul acesta este a 12-a, o cifră rotundă. Anul viitor se împlinesc 20 de ani de Astra Film – o altă cifră rotundă. La ce vă gândiți pentru ediția din 2013?

La anul împlinim 20 de ani de film documentar la Astra Film Sibiu. Ne gândim,

pentru ediția din 2013, la niște lucruri foarte atractive, foarte plăcute. La noutăți, la lucruri normale – dar oricum diferite față de edițiile de până acum. Lucruri care să te surprindă.

Publicului i-a plăcut foarte mult documentarul cu Roșia Montană. Felul cum a fost aplaudat documentarul, când a primit la gală un premiu special – acesta l-a făcut, într-un fel, favorit publicului.

E firesc. Așa a fost și acum vreo patru ani, când a fost difuzat un alt documentar despre Roșia Montană. O parte dintre spectatori erau poate militanți, iar juriul alege și după alte criterii.

Și petrecerile Astra Film?

Astea nu-s petreceri, sunt socializări. Schimburi de idei, poate brainstorming. Vedeți că toate chipurile sunt luminoase. Oamenii au o anumită plăcere să vină aici. Și calitatea oamenilor care vin, în general, la festival e una foarte bună. Sunt oameni mai atenți la detalii, la nuanțe.

Interviu realizat de CĂTĂLIN STURZA

PARAGRAFF

ZIARUL ASTRA FILM
FESTIVAL SIBIU

Redactor-șef: Cristina Petrescu
Redactori: Cătălin Sturza, Robert Bălan, Laura Dumitrescu, Milon Stănescu, Eliza Zdru
Tehnoredactor: Nicu Ilie
Foto: Sebastian Marcovici

» „Sunt de marți aici, am venit să stau până la sfârșitul festivalului. Pentru mine este a doua ediție. Am văzut vreo douăzeci de filme până la gala de sâmbătă seara. Sunt studentă în Cluj și, pentru a veni la Astra Film Sibiu, mi-am luat o mică vacanță de la studii. Până acum, mi s-au părut foarte bune două documentare, „Metroul“ și cel despre Roșia Montană. La proiecția documentarului despre Roșia Montană s-a aplaudat, în sală, timp de cinci minute la sfârșit, a fost impresionant.“

» „Am fost la multe filme, estimez că la vreo 15-20, dar, surprinzător, nu am văzut niciunul dintre filmele premiate sâmbătă seara. Mi-au plăcut foarte mult „Mama Illegal“, „Ajutor pentru Mihaela“ și „Gone Wild“. Și documentarul despre Roșia Montană, pentru că prezintă un subiect controversat. M-a surprins plăcut Fabian Daub, care a încercat să prezinte ambele părți. Eu locuiesc în Chicago de doisprezece ani și, de fiecare dată când auzeam că începe la Sibiu festivalul Astra, îmi doream

să fiu aici. Acum, printr-o întâmplare fericită, mă aflu înapoi în Sibiu și mi-am spus că nu se poate să nu particip în fiecare zi la festival. Nu mi se pare, oricum, un mare efort să fiu aici zilnic. Este un maraton foarte plăcut.“

» „Am ales câteva filme mai aproape de mine, cumva. Eu m-am născut în Republica Moldova și, în mod evident, am fost mai atentă la filmele care aveau și o tematică legată de locul meu natal. În Sibiu m-am stabilit nu demult, după ce mi-am terminat studiile. Am venit aproape în fiecare zi la Astra Film. Anul acesta, am ajuns pentru prima dată la festival și am fost impresionată de diversitatea subiectelor, și de faptul că fiecare film a reușit să surprindă o latură foarte diferită a vieții. Am un film favorit – „Mama Illegal“. E un film care m-a atins foarte puternic. Am observat și reacțiile publicului, extrem de emoționante, și sunt bucuroasă că am reușit să vorbesc și cu una dintre protagoniste – cu Grecu Aurica.“

vox pop